

so „Novice“ opravičene bile braniti se sprejeti Wawretschkin preklic gledé glasovitega izleta liedertaflerjev na Šmarno goro in v Medvode, ker je bil oni popravek, ki ga je Wawretschka v „Novicah“ zahteval, po dokazu mnogih prič neresničen.

Obravnavo pri deželni sodnji vodil je c. kr. nad-sodnije svétnik Kaprec, prisedniki so pa bili svetniki: Zhuber, Rehbach in Czech. Pritožnika zastopal je dr. Suppan, vrednika „Novic“ pa dr. Poklukar. Poročevalec bil je baron Rehbach, ki je v začetku bral dotične članke „Novic“, — a tako, da se je uže pri izrekanji mnogih besedi videlo, da mu je slovenščina prav ptuja stvar. Ko se je potem prebral še zapisnik o zaslišanih pričah in 1. sodba z razlogi, go-govoril je prvi dr. Suppan ter kritiziral najprej ute-meljenje prvega (okrajnega) sodnika, potem priče in njihove izpovedbe ter sklenil s tem, da „Novice“ niso ničesar dokazale, kar so trdile, da so se tedaj brez pravega vzroka branile sprejeti Wawretschkin popravek ter da naj se njihov vrednik obsodi na primerno denarno kazen in povračilo stroškov. — Dr. Poklukar na to poprime besedo ter sklicevaje se na ravno prebrane iz-povedbe prič dokazuje, da so se po izreku ene priče v cerkvi na Šmarni gori res igrale take viže, da se more na-nje plesati, — da na dalje vse zaslišane priče potr-jujejo, da je vsaj 6 do 7 liedertaflerjev hodilo krog cerkve in v gostilnici na Šmarni gori brez srajc, ter da so jih nekatere priče videle v zapetih suknjah, ne-katere pa samo s suknjami ogrnjene, tako, da so spredni život kazali nag; — nadalje da ena priča trdi, da je bil med brezsrājcniki Wawretschka sam. Tudi je do-kazano, da je bila prinešena goreča smodka v cer-kev in da jo je tam eden Wawretschkine garde v usta dejal in kadil, morebiti le z namenom, da mu ne ugasne. Dokazano je dalje tudi, da so na poti v Medvode po-čivali na trati, in znano je, da se meščanom dostikrat polje kmetovo čisto nič ne smili, češ, da vse to je le za kratek čas meščanom pripravljeno. Dokazano je dalje, da je bilo na Svetji, kjer so Liedertaflerji obedo-vali, po eni strani kozolca zloženo žito, in da so celó nekateri izmed družbe svarili druge, ne tako blizo žita kaditi, — da tedaj ni čuda, ako je sosede skrbelo, da ne bi se primerila nesreča po ljudeh, med katerimi po daljni hoji utrujenimi lahko ta ali uni globokeje v kozarec pogleda ter brez slabega namena lahko napravi veliko nesrečo. Konečno naglašaja zagovornik „Novic“ tudi še to, da je takrat vse domače časnikarstvo — bodi si slovensko ali nemško — imelo skupno dolžnost braniti čast kranjske dežele zoper lažnjive tele-grame in poročila, katere je na čelu med nasprotnimi listi prinesla celó uradna „Laib. Zeitg.“, trdeča, da so „našuntani slovenski kmetje napadli nemške pevce“. — Takemu hujskanju, ki se je pri konečni sodniški ob-ravnavi Medvodske dogodbe skozi in skozi za lažnjivo skazalo, nasproti bila je dolžnost vsega poštenega čas-nikarstva, svetu pokazati prave vzroke, zakaj ljudstvo na kmetih liedertaflerjev po pravici ni moglo biti ve-selo. Naši slovenski časniki so to svojo dolžnost spo-znali in se je držali, zato jim pa tudi ni bilo moči spre-jeti zahtevanega preklica, ki je poln neresnic. Zago-vornik potem sklepa s predlogom, naj sl. c. k. deželna sodnija, gledé na vse navedene izpovedbe prič, katere dokazujejo, da je Noviški vrednik mnogo in dobrih vzrokov imel, zahtevanega W. preklica ne sprejeti, po vse potrdi sodbo c. k. okrajne sodnije ljubljanske.

Na to je odgovoril dr. Suppan s sumičenjem, da so slovenski časniki le laži in obrekovanja trosili, kar

pa dr. Poklukar takoj odločno zavrne sklicaje se na ravno navedene in po pričah potrjene čine, katerih puhlo negiranje nasprotnikovo v ničemur ni omajalo, nasproti pa so uže pri c. k. deželni sodnji dovršene obravnave dosti očitno dokazale, kako čisto izmišljene in hudobne so bile laži po širokem svetu raztrošene in brez konca in kraja prežvekovane ravno po privržencih liedertaflerjev.

Na to je sledilo posvetovanje sodnikov in oklic ob-sodbe „Noviškega“ vrednika na 20 gld. globe s povra-čilom stroškov in v sprejetje preklica. — O uteme-ljenji te sodbe, katero je neka juristična poseb-nost, govorili bomo tudi posebej v „Novicah“ ali pa v kakem strokovnjaškem listu.

— (Naznanilo našim živinorejcem.) Gospod Andrej Ditrich, posestnik in trgovec v Vipavi, ima izgledno lepo kravo s teletom Muriškega plemena (Mürzthaler) na prodaj. Kdor jo želi kupiti, naj se nemudoma obrne do njega, da lepo blagó ne pride iz dežele, ker gosp. Ditrich, ki ima mnogo živine, jo namerava 12. dne t. m. postaviti na sejm v Sesano.

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Z Dunaja. — Zbornica gospôska se bode neki po-množila s 17 gospodi, ki jih cesar imenuje; imena vseh niso še znana, sliši se pa, da je med njimi 7 Poljakov. Ko je grof Taaffe predložil presv. cesarju imena novo-izvoljencev, ga je cesar iznova zagotovil popolnega za-upanja svojega in zadovoljnosti s politiko njegovo.

— Nove bankovce po 10 gold. je izdala av-strijsko-ogerska banka. Stari desetaki od leta 1863. pri-dejo ob veljavo tako, da jih bodo do 30. septembra le-tošnjega leta le še jemale glavnice in podružnice av-strijsko-ogerske banke, od 1. oktobra do konca letoš-njega leta pa samo še glavna banka na Dunaji in v Peštu. Ti novi desetaki so skoro tako veliki, kakor pe-taki, pa s plavim robom; tiskani so na obeh stranéh, na eni nemški, na drugi magjarski.

Iz Celovca. — Prevzvišeni knezoškof Valentin Wiery je po kratki bolezni, iz noge izvirajoče, 29. decembra u. l. umrl. Pogreb 31. dne je bil veličasten, 140 duhovnov ga je spremilo.

Iz Zagreba. — Ban Pejačević je za vse po potresu poškodovane hiše dosegel 10letni, za na novo zidane hiše pa 16letni odpust davka.

Iz Carigrada. — Turška vlada še zmerom cinca o tem, ali naj bi se udala razsodnji evropejskih vlad, ki hočejo razpor med Turčijo in Grecijo z lepa porav-nati. Zastopniki omenjenih vlad so 3. dne t. m. nov identičen korak o tej zadevi storili pri sultanu.

— Turška vlada je ukazala, da se vsem poslani-kom in poslaniškim turškim uradnikom po Turčiji in drugod odtegne plača za en mesec. Turški uradniki se bodo morali naposled navaditi živeti od zraka.

Žitna cena

v Ljubljani 29. decembra 1880.

Hektoliter: pšenice domače 9 gold. 59 kr. — banaška 10 gold. 75 kr. — turšice 6 gold. 40 kr. — soršice 8 gold. 50 kr. — rži 6 gold. 66 kr. — ječmena 4 gold. 39 kr. — prosa 4 gold. 87 kr. — ajde 5 gold. 36 kr. — ovsa 3 gold. 5 kr. — Krompir 2 gold. 50 kr. 100 kilogramov.